

piemērošanas jomas tikai tādēļ vien, ka minētajam uzņēmumam nav atļaujas, ar kuru tam tiktu ļauts šādas derības piedāvāt personām, kuras atrodas tā reģistrācijas valsts teritorijā, bet gan vienīgi atļauja piedāvāt šos pakalpojumus personām, kuras atrodas ārpus minētās teritorijas;

- 2) EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja sporta derību un loteriju jomā ir ieviests reģionāls valsts monopols ar mērķi novērst pamudināšanu uz pārmērīgiem izdevumiem saistībā ar spēli un cīnīties pret atkarību no tām un ja valsts tiesa konstatē, ka vienlaicīgi:

— privāti uzņēmēji, kuriem ir atļaujas, var izmantot citu veidu azartspēles, un ka

— attiecībā uz citu veidu azartspēlēm, uz kurām neattiecas minētais monopols un kurām turklāt ir lielāka atkarības riska iespēja, nekā spēlēm, uz kurām attiecas šis monopols, kompetentās iestādes īsteno piedāvājuma paplašināšanas politiku nolūkā attīstīt un stimulēt dalību spēlēs, īpaši, lai palielinātu peļņu no tām,

minētā valsts tiesa var pamatoti uzskatīt, ka šāds monopols nav piemērots, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegts mērķis veicināt spēļu iespēju samazināšanu un saskaņotā un sistemātiskā veidā ierobežot darbību šajā jomā.

Apstāklim, ka azartspēles, uz kurām attiecas minētais monopols, un šie citi azartspēļu veidi, attiecīgi, ietilpst reģionālo iestāžu kompetencē un federālo iestāžu kompetencē, šajā sakarā nav nozīmes.

- 3) EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja dalībvalstī tiek ieviesta sistēma, saistībā ar kuru ir jāsaņem iepriekšēja administratīvā atļauja dažādu veidu azartspēļu piedāvāšanai, šāda sistēma, kura ir atkāpe no minētajā tiesību normā garantētās pakalpojumu sniegšanas brīvības, var atbilst prasībām, kuras izriet no šīs tiesību normas, vienīgi ar nosacījumu, ka tā ir pamatota ar nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem objektīviem kritērijiem, lai nodrošinātu, ka valsts iestāžu rīcības brīvības izmantošana tiek ierobežota tādā veidā, lai to nevarētu izmantot patvaļīgi. Turklāt jebkurai personai, uz kuru attiecas ierobežojošs pasākums, kurš balstīts uz šādu aizliegumu, jābūt iespējai izmantot efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus;

- 4) EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ir aizliegts azartspēles rīkot un to starpnie-

cības pakalpojumus veikt internetā, lai novērstu pārmērīgus izdevumus saistībā ar spēlēm, cīnītos pret atkarību no tām un aizsargātu jauniešus, principā var tikt uzskatīts par piemērotu šādu legītimu mērķu sasniegšanai, pat ja atļauja šādu spēļu piedāvājumam tiek joprojām izsniegta, izmantojot tradicionālākus līdzekļus. Apstākļi, ka šādam aizliegumam tiek piemērots pamata lietā aplūkots pārejas pasākums, nevar padarīt šādu minēto aizliegumu par neatbilstīgu.

(¹) OV C 128, 24.05.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 9. septembra spriedums (Landesgericht Linz (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Ernst Engelmann

(Lieta C-64/08) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko ir izveidota koncesiju sistēma azartspēļu rīkošanai kazino — Koncesiju iegūšana, kas paredzēta tikai valsts teritorijā dibinātām akciju sabiedrībām — Visu koncesiju piešķiršana bez jebkāda konkursa)

(2010/C 288/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Linz

Lietas dalībnieks pamata procesā

Ernst Engelmann

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Landesgericht Linz — EKL 43. un 49. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, paredzot kriminālsodu, ir aizliegts darboties azartspēļu jomā kazino, ja kompetentā valsts iestāde nav izsniegusi atļauju, taču paredz iespēju šādu atļauju piešķirt ilgākais uz 15 gadiem kapitālsabiedrībām ar juridisko adresi šīs dalībvalsts teritorijā, kurām nav meitas sabiedrības ārvalstīs

Rezolutīvā daļa:

- 1) EKL 43. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar ko azartspēles spēļu namos ļauj rīkot tikai tiem uzņēmējiem, kuru juridiskā adrese ir šīs dalībvalsts teritorijā;
- 2) pienākums nodrošināt pārskatāmību, kas izriet no EKL 43. un 49. panta, kā arī no vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas pilsonības dēļ principiem, nepieļauj bez jebkāda konkursa rīkošanas piešķirt visas koncesijas spēļu namu vadīšanai kādas dalībvalsts teritorijā.

(¹) OV C 116, 09.05.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 2. septembra spriedums — Eiropas Komisija/Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-399/08 P) (¹)

(Apelācija — EKL 87. pants — Dalībvalstu piešķirts atbalsts — Pasākumi, ko veikusi Vācijas Federatīvā Republika par labu Deutsche Post AG — EKL 86. pants — Pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi — Kompensācija par papildu izmaksām, kas radušās, īstenojot tirdzniecības ar zaudējumiem politiku pasta sūtījumu piegādes no vienas vietas uz citu sektorā — Priekšrocības esamība — Komisijas izmantotā pārbaudes metode — Pierādīšanas pienākums — EKL 230. pants — Pārbaudes Vispārējā tiesā apjoms)

(2010/C 288/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Kreuzhitz, J. Flett un B. Martenczuk)

Pārējie lietas dalībnieki: Deutsche Post AG (pārstāvis — J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (pārstāvis — R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (pārstāvis — E. Henny, advocaat) un Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un B. Klein)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-266/02 *Deutsche Post/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa ir atcēlusi Komisijas 2002. gada 19. jūnija Lēmumu 2002/753/EK par pasākumiem, ko Vācijas Federatīvā Republika ir veikusi par labu *Deutsche Post AG* (OV L 247, 27. lpp.), kurā atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un izdots rīkojums par tā atgūšanu — Papildu izmaksu, kas radušās zaudējumus radošas pārdošanas politikas pasta sūtījumu no mājas uz māju jomā rezultātā, kompensēšana — EKL 86. panta 2. punkta un 87. panta 1. punkta, 230. panta, kā arī Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums — Atcelšana, nekonstatējot konkrētu kļūdu Komisijas argumentācijā, pamatojot apstrīdēto spriedumu — Pamatojuma attiecībā uz apgalvoto Komisijas piemērotās metodes, lai konstatētu nelikumīga atbalsta esamību, prettiesiskumu neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt galveno apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzības;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina *Deutsche Post AG* tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar galveno apelācijas sūdzību;
- 3) *Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV* un *UPS Europe SA* savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar galveno apelācijas sūdzību, sedz paši;
- 4) *Deutsche Post AG*, *Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV* un *UPS Europe SA* savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar galveno apelācijas sūdzību, sedz paši;
- 5) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.